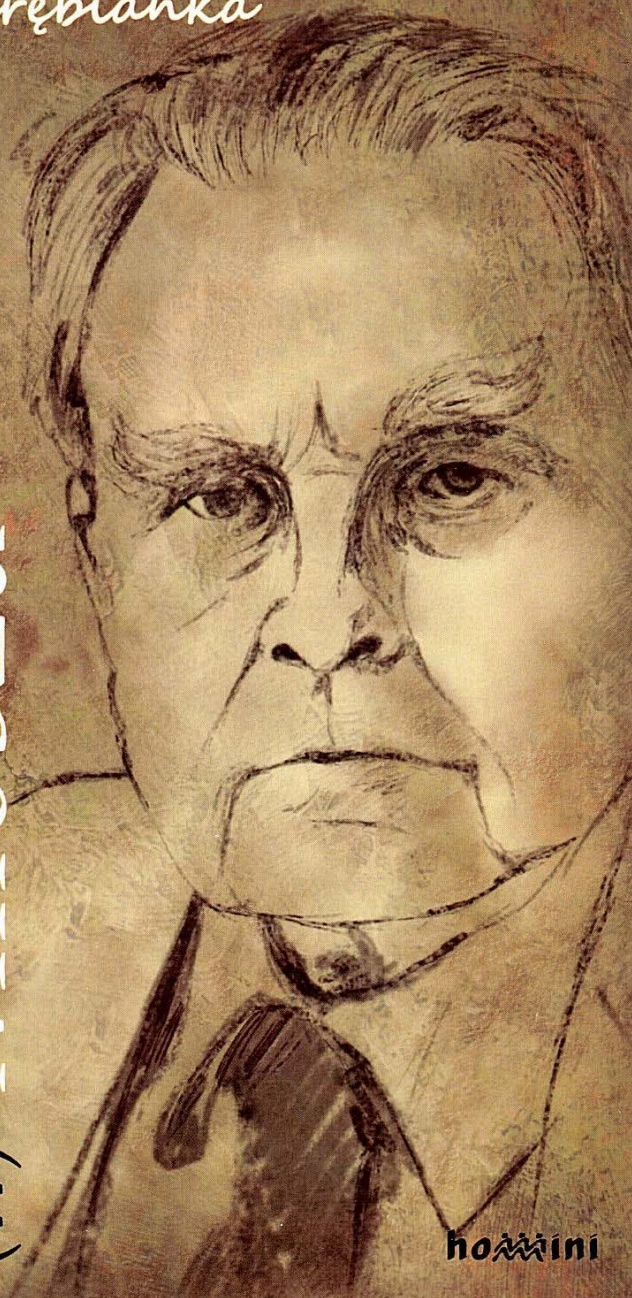

Zofia Zarebianka

WTAJEMNICZENIA (w) Miłosza

hołmni

Zofia Zarebianka, poetka, eseistka, krytyk literacki, profesor zwyczajny w zakresie literaturoznawstwa, członek Pen Clubu, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich. Pracuje w Katedrze Literatury XX wieku na Wydziale Polonistyki Uniwersytetu Jagiellońskiego; Stałe współpracuje z miesięcznikiem literackim „Topos”. Autorka ponad 300 artykułów i 14 książek; Wiersze były tłumaczone na język angielski, czeski, hebrajski i ukraiński.

Opublikowała m.in.: *Poezja wymiaru sanctum*, *Świadeństwo słowa. Rzecz o twórczości Anny Kamieńskiej*, *Zakorzenia Anny Kamieńskiej*, *Tropy sacrum w literaturze XX wieku*, *O książkach, które pomagają być*, *Czytanie sacrum*, oraz tomy wierszy: *Człowiek rośnie w Cisy*, *Wyrwane z przestrzeni*, *Niebo w czerni*, *Jerozolima została zburzona*, *Wiersze: Pierwsze*, *Tylko na chwilę*.

„(...) bliższe zapoznanie się z projektem Zofii Zarebianki pokazuje całkowitą oryginalność jej punktu widzenia. Nie interesują jej aspekty religijny i poetycki w oderwaniu od siebie – jak dotąd bywało. Ciekawi ją ich spłót. Pisarstwo naukowe prof. Zarebianki koncentruje się na pograniczu tego, co poetyckie i tego, co metafizyczne. Ten nowy przedmiot, którym jest metafizyka wyrażona w języku pozwolił autorce na dokonanie ciekawych odkryć dotyczących prywatnych jakby religii poetów (...). W swojej hermeneutyce Zofia Zarebianka nie zakłada nic apriorycznie: ze spotkania z tekstami wywodzi i rekonstruuje własne metafizyczne światy poetów. Jest więc gwarancja, że i w przypadku Miłosza czeka nas poznawcza przygoda.

Część druga poświęcona jest krytycznej lekturze wybranych wierszy. Tu czytelnik będzie mógł zweryfikować generalne sądy autorki i, co bardzo ważne, zobaczyć metafizyczną problematykę w granicach i w języku konkretnego tekstu. Rzecz nie do przecenienia”.

prof. dr hab. Krystyna Jakowska

Prof. dr hab. Zofia Zarebianka, wykładowca i pracująca na Wydziale Polonistyki UJ jest uznanym naukowym autorytetem w dziedzinie analizowania i interpretacji religijnych i duchowych aspektów polskiej literatury współczesnej. Wydała dotąd na ten temat kilka bardzo ważnych książek. Praca o twórczości poetyckiej Czesława Miłosza wpisuje się więc w jej dotychczasowe zainteresowania i projekty twórcze. Jest konsekwentną kontynuacją dotychczasowych zainteresowań badawczych oraz bardzo interesującym przedsięwzięciem naukowym, dotyczącym liryki Miłosza, ujmowanej w szczególnym kontekście. Z książki wylania się kolejny, bardzo interesujący wizerunek Czesława Miłosza,

któremu nieobce były religijne, metafizyczne i duchowe rozterki. To inne, nowe w jakimś sensie, spojrzenie na poetę przez pryzmat jego duchowości i struktury wyobraźni religijnej stanowi ciekawy portret na tle istniejącej literatury przedmiotu, w której zwracano uwagę na inne problemy badawcze.

prof. dr hab. Stanisław Stabro

9 788373 544741